

for, at den Lønningsforhøielse, som i Fjor ansaas for berettiget, ikke kom tilstede.

Dinesen: Det Keelle ved Lønningslovforlaget i Fjor var selvfølgelig dets Indhold; det Formelle var, hvorvidt det skulde staa paa Finantsloven eller i en særlig Lov. Det ærede Medlem sagde, at vi kunde have det saa nemt i Fjor, idet han tilbød at stemme for Lovforlaget, naar vi vilde lave det; men de Herrer kunne nu have det saa meget nemmere, idet Krigsministeren har tilbudt at komme med et Forslag, som de ikke behøve selv at lave, men kun at stemme for. Jeg stemmer for det Tillæg, hvorom der her er Tale, uagtet jeg vilde finde det rigtigere, at man knyttede det til Lønningsforlaget, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har omtalt; men jeg skal dertil kun sige, at man skulde hende Flertallet her i Salen daarlig, om det ikke maatte lykkes det at træne denne Sag saaledes, at det vil være høist tvivlsomt, om der vil komme Noget ud af den ogsaa i Aar.

Formanden: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det er en uberegtiget Insinuation imod anderledes Tænkende, at de skulle have til Hensigt at forhale Sager, der blive Thinget forelagte.

Dinesen: Det vilde glæde mig allermost, om jeg skulde have taget fejl.

Berg: Jeg skal efter, hvad der er passeret mellem den høitærede Formand og det ærede Medlem, ikke komme ind paa at røre videre ved det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesens) Uvoldenhed. Jeg skal med Hensyn til en Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen) om, at der ikke er eet Medlem, der kunde falde paa at mene, at Finantslovens Betydning kunde lide et Skaar ved, at man satte den Paastand op, at den ikke havde Gyldne til at bære et aarligt Tillæg til Embedsmændenes Lønninger, gjøre ham opmærksom paa, at ikke blot eet Medlem, men Flertallet i denne Sal var af den Formening ifjor Foraar, og jeg skal sige til, at det er min Overbevisning, at det var fuldstændig berettiget. (Det. Hansen: Det var ikke det, jeg sagde!) Nei! Det ærede Medlem sagde ikke det, jeg sagde, men det ærede Medlem sagde det, jeg imødegik. Naar det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) siger, at det er ønskeligt i militær Henseende, at sætte Soldaterne paa knap Kost og Læring, for at de kunne vænnes til Lærelighed og saaledes lettere kunne nøies med de Forhold, som de maa bevæge sig under i Krig, saa skal jeg paa ingen Maade modsigge denne Betragtning; men det forekommer mig, at, dersom den er rigtig levende hos det

ærede Medlem, maa den forpligte ham til at søge endnu en Forandring indført i Lønningsloven, der skulde gaa ud paa et Forbud imod, at Nogen ngd Mere, end han kunde faae for sin Lønning; Mutter maatte ikke have Lov til at sende Soldaten Skinke og Fatter ikke Penge, og ingen Borger maatte understaa sig i at kreditere de Vedkommende Nogetumhelst, medens de laa i Tjenesten, ligesom det ogsaa, naar de kom ind i Tjenesten maatte undersøges, hvem der havde Mynt paa sig. (Afbrudelse af Sagd.) Vi have vel ikke Lov til at føre private Samtaler; ellers skulde jeg gjerne svare det ærede Medlem. Jeg indser ikke rettere, end at det ærede Medlem ikke vil naae sin sinukke Hensigt med den æstetiske Afholdenhed, han forlanger af Soldaterne, derved, at en vis Procent ikke er istand til at skaffe sig det Nødvendige, naar alle Andre, ifølge den efter hans Mening mangelfulde Lovgivning, der existerer i den Retning, kunne leve efter Omstændighederne ved Privathjælp mere eller mindre flot. Jeg vil derfor raade ham til, at hvis han vil have sin Betragtning rigtig gjort gyldig, saa stiller han Forslag i den Retning. Hvorledes det kan gennemføres i Virkeligheden, har jeg nu ikke den Indsigt i, som det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem dernæst omtalte, at vi skulde overlade til Regjeringen at sørge for de den underordnede Embeds- og Bestillingsmænd, idet den var deres naturlige Forvarer, at det Regelmæssige var, at Regjering forlangte og vi bevilgede, saa vil jeg med Hensyn til dette Sidste erklære mig enig med det ærede Medlem. Jeg vil sige: Det er det konstitutionelt Naturlige, at Regjeringen forlanger og vi bevilge med visse Ændringer. Men for at naae det konstitutionelt Naturlige, maa vi have en Anerkendelse af det parlamentariske Krav først, ellers vil det blive Følgen, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), som afbrød mig, vil se, at de Interesser i Samfundet, enten de angaa Personer eller Forhold, som hans Venner sætte høist, ville blive tilfredsstillede ved Regjeringens Forlangende, og det, hvad enten hans Venner ere i Mindretal eller i Flertal, hvorimod de mangfoldige andre Interesser i Samfundet, som skulde dyrkes med samme Omhu, i Følge det ærede Medlems konstitutionelle Grundsetning ville blive enten aldeles ubyrkede eller dog noget stedmoderlig behandlede, en ganske naturlig Følge af Regjeringens Farve. Mød derfor med det parlamentariske Kravs Anerkendelse og Gjemmemførelse, og vi ville være fri for mange Ændringsforslag og Behandlinger af Rettelser i Rigsdagen, som vi nu have. Selvfølgelig ville vi da faae en langt freikere og livligere politisk Tilværelse baade i og udenfor Rigsdagen. Med denne Forklaring er jeg enig med det ærede Medlem, men i ørigt er det naturligt, at vi ere ligesaa vel kaldede til at være naturlige Forvarere for det, der i og for sig er ret og rigtig, som den høitærede Regjering.